

این « صدای تیر » است ، قبل از « تیر » !

خیزش دانشجویی و مردمی روزهای سه شنبه ، چهارشنبه و پنج شنبه نشان میدهند که دانشجویان ، جوانان و مردم بجان آمده از اختناق و فلاکت ، قصد ندارند برای بیان خواستها و ابراز نفرت خود از تداوم حکومت اسلامی ، منتظر فرارسیدن چهارمین سالگرد جنبش ۱۸ تیر باقی بمانند . این اعتراضات همچنین پاسخی ست به سرکوبها و تمهیدات گسترده رژیم در هفته های اخیر که با تشدید فشار بر دانشجویان و دیگر اقشار مردم و گسیل دستجات فاشیستی انصار ، در صدد پیشگیری از برگزاری سازماندهی گسترده سالگرد خیزش شش روزه تیر ماه ۷۸ بود . اما دانشجویان و مردم با اعتراضات اخیر ثابت کردند که در بطن « بحران فروپاشی » جمهوری اسلامی ، هر روز برای آنها ۱۸ تیر است و قادرند از هر محمل و بهانه به ظاهر صنفی ، جهت تبدیل آن به یک خیزش سیاسی رادیکال بهره جویند .

اعتراضات سه روزه اخیر در پایتخت کشورمان همچنین نشان میدهند که :

۱ - اکثریت مردم علیه « خصوصی سازی » ، « غارت بیت المال » و کلا بربریت سرمایه داری نئولیبرال و بنابراین مدافع عدالت اجتماعی میباشند .

۲ - توده ها علیه استبداد سیاسی و مذهبی ، و در آرزوی استقرار آزادی ، دموکراسی و سکولاریسم (جدایی دین از حکومت) روزشماری میکنند .

۳ - اکثریت مردم دیگر توهمی به هیچ جناح از حکومت نداشته و پیگیرانه مدافع سرنگونی رژیم هستند و این یاید پیامی برای آن بخش از اپوزیسیون باشد که هنوز از طرح ضرورت سرنگونی رژیم و انقلاب ، واهمه دارند .

۴ - این اعتراضات گرچه بیانگر برخورداری جنبش دانشجویی از حمایت نسبی جوانان و مردم است ، اما هنوز خلای بزرگ موجود یعنی ضرورت اتحاد ، همگامی و همبستگی متقابل جنبش کارگری و جنبش دانشجویی پر نشده است . بدون حمایت متقابل کارگران و دانشجویان از اعتراضات صنفی و سیاسی یکدیگر ، رژیم و دستجات سرکوبگرش کماکان فرصت قدرت نمایی خواهند داشت .

۵ - ضعف تشکل و سازماندهی و نیز عدم ارتباط نهادهای مدنی با یکدیگر ، هنوز « چشم اسفندیار » جنبشهای اجتماعی موجود است . بدون اتحاد ، تشکل و همبستگی، رندهای کوچک نمیتوانند به دریا

تبدیل یا ملحق شوند ، دریایی که امواج آن یکی در پی دیگری می آیند .

۶ - رسانه های عمومی بزرگ دیگر صرفا نقش خبررسانی و آگاهگری ندارند ، بلکه بعنوان یک ابزار نیرومند سازماندهی میتوانند بکار گرفته شوند . خلی یک رسانه بزرگ دمکراتیک که سرخ آن در دست نیروهای ارتجاعی و امپریالیستها نباشد و پیگیرانه از آرمان آزادی ، استقلال ، عدالت و جمهوری مردمی و سکولار دفاع کند ، بیش از هر زمان احساس میشود . هر روز تعلل در این وظیفه عاجل ، تاثیرات منفی همه جانبه ای بر جنبش توده ای مردم کشورمان بجای خواهد نهاد .
پس با امید به سرنگونی جمهوری اسلامی از طریق انقلاب خود مردم :

نه ولایت دینی ، نه حاکمیت موروثی ، نه دخالت استعماری !

زنده باد خود حکومتی مردم !

کمیته مرکزی سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) ۲۲ خرداد ۸۲